16 Οκτωβρίου 2021

Τελέστηκε η χειροτονία του εψη-φι-σμέ-νου Μη-τρο-πο-λίτη Πολυανής και Κιλκισίου κ. Βαρθολομαίου

/ Ορθοδοξία· Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων

Στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Αθηνών τελέστηκε το Σάββατο 16 Οκτω-βρίου, η χει-ρο-το-νία του Εψη-φι-σμέ-νου Μη-τρο-πο-λί-του Πολυανής και Κιλκισίου κ. Βαρθολομαίου, ο οποίος εξελέγη από το σώμα της Ιεραρχίας την Παρασκευή 8 Οκτωβρίου, λαμβάνοντας 58 ψήφους.

Στο Πολυαρχιεαρατικό συλλείτουργο προεξήρχε ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμος και παρίστατο ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Ωρεών κ. Φιλόθεος. Συλλειτούργησαν οι: Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιος, Κορίνθου κ. Διονύσιος, Ν. Ιωνίας και Φιλαδελφείας κ. Γαβριήλ, Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. Θεόκλητος και Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κ.Πλάτων και ο εψηφισμένος Μητροπολίτης Θήρας, Αμοργού και Νήσων κ. Αμφιλόχιος.

Στον χειροτονητήριο λόγο του ο Μητροπολίτης Κιλκισίου Βαρθολομαίος τόνισε: «Στέκομαι σήμερα εν μέσω Εκκλησίας, υπακούοντας στο κέλευσμα του Ιερού Ψαλμωδού «ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε». Ατενίζω το ένδοξο παρελθόν,

ποτισμένο με το αίμα αναρίθμητων μαρτύρων που ρέει από τον Σταυρό του Κυρίου ζωογονώντας την ανθρώπινη ιστορία{..}. Οραματίζομαι μια Εκκλησία ακμαία, ανοικτή σε όλους, ρωμαλαία και πρόθυμη για διάλογο, που μαθαίνει από τον άλλο, που αγκαλιάζει το διαφορετικό, που δεν φοβάται να πεθάνει, γιατί ξέρει ότι θα ξαναγεννηθεί ακόμα πιο ισχυρή μέσα στην ειρήνη και στο φως του Θεού. Οραματίζομαι μια Εκκλησία που δίνει φως στην ύπαρξη, ακόμα κι όταν η ανθρωπιά πάει να αντικατασταθεί από τη δύναμη της μηχανής και την έπαρση που ο υλισμός επιφέρει. Ονειρεύομαι μια Εκκλησία που διαρκώς εξελίσσεται, καθώς ό,τι μένει στατικό δεν μετέχει της ζωής».

Κάνοντας αναφορά στην ενορία όπου υπηρετούσε από το 1995, στον ι. ν. της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, της Παναγίας της Νέας Κυράς, στην Πλάκα των Αθηνών, σημείωσε ότι «τα μέλη της ενορίας υπήρξαν η οικογένειά μου. Από σήμερα η οικογένειά μου μεγαλώνει κατά πολύ, καθώς τα πρώτα μου πνευματικά παιδιά, έχοντας, όσο ζω την θέση τους στην καρδιά μου, θα βρίσκουν ως πνευματικούς αδελφούς όλα τα νέα μου πνευματικά τέκνα της Ιεράς Μητροπόλεώς μας». Ευχαρίστησε, επίσης, τους Προέδρους και τα σεβαστά μέλη των Επιτροπών, στις οποίες διακόνησε ως Γραμματέας, αλλά και όλους τους αδελφούς, τους κληρικούς και τους λαϊκούς υπαλλήλους της Ιεράς Συνόδου για την αγαστή

συνεργασία και κυρίως όλους τους Αρχιγραμματείς, υπό την αγάπη των οποίων εργάστηκε επί μία εικοσαετία και πλέον.

Στην ομιλία του πριν την χειροτονία ο εψηφισμένος Μητροπολίτης κ. Βαρθολομαίος ευχαρίστησε όλους εκείνους που τον στήριξαν μέχρι σήμερα στη ζωή, αλλά και συνέβαλαν στην πνευματική του διαμόρφωση, κάνοντας ειδική μνεία στους γονείς του, τους πνευματικούς του πατέρες: Σεβ. Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελήμονα, τον μακαριστό γέροντα Γεράσιμο Μικραγιαννανίτη, Υμνογράφο της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας και στον σημερινό γέροντά του, για τον οποίον είπε ότι ό,τι έχει άξιο λόγου είναι καθαρά από εκείνον και όχι δικό του.

Ακόμη ευχαρίστησε τον Πρωτοσύγκελο της Αρχιεπισκοπής, Αρχιμανδρίτη π. Βαρνάβα Θεοχάρη και τον αυτάδελφό του Δημοσθένη Θεοχάρη σημειώνοντας και για τον Πρωτοσύγκελο της Μητροπόλεως Δημητριάδος και Αλμυρού, Αρχιμανδρίτη π. Δαμασκηνό Κιαμέτη και τον Πρωτοσύγκελλο της Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, Αρχιμανδρίτη π. Ιάκωβο Αθανασίου, «Οι φίλοι μου, είναι ένα ξεχωριστό απάγκιο που ο Θεός επιτρέπει στη ζωή μου. Τους ευχαριστώ, τους θαυμάζω όλους και τους αγαπώ!».

Μίλησε, επίσης, για τον Επίσκοπο Τράλλεων κυρό Ισίδωρο τονίζοντας ότι « **δίπλα του έζησα το μυστήριο της ίασης! Το ακλόνητο ήθος αυτής της μοναδικής και ανεπανάληπτης αρχιερατικής φυσιογνωμίας, με το σπάνιο εκκλησιαστικό φρόνημα, με γαλούχησε στις δυσεύρετες αρετές της ψυχικής ισορροπίας και της απόλυτης πίστεως στη βούληση του Θεού. Η εκ βαθέων πηγαία συγχωρητικότητά του, κυρίως έναντι των αχαρίστων και ευεργετηθέντων υπ' αυτού, αποτελεί για την ελαχιστότητά μου το ύψιστο παράδειγμα μιας ολοκληρωμένης και χαριτωμένης εν Αγίω Πνεύματι προσωπικότητας. Τα αρχιερατικά άμφιά του, είναι για μένα σήμερα, η πρώτη στοργική αγκαλιά που θα δεχτώ σε λίγο ως Αρχιερέας, ενώ τα συνοδεύει η δική του ευλογία και η Χάρις των Ουρανών, όπου αναπαύεται**».

Ακόμα, αναφέρθηκε στον μακαριστό Μητροπολίτη Ελασσώνος, τον π. Αδαμάντιο Αυγουστίδη, που τον χαρακτήρισε ως γέροντα σταλμένο από τον γέροντά του και, τελικά, τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμο,

για τον οποίον είπε μεταξύ άλλων:

«Στην τριαντάχρονη ιερατική μου αποστολή είχα την ευλογία να διακονήσω τρεις Αρχιεπισκόπους: τον σοφό και πεπειραμένο εκκλησιαστικό ηγέτη, τον αυθεντικό πατριώτη κυρό Σεραφείμ. Στη συνέχεια, τον χαρισματικό και οραματιστή κυρό Χριστόδουλο και τέλος Εσάς. Ζώντας διακριτικά τους τρόπους της πηδαλιουχίας Σας, διδάσκομαι και θαυμάζω την ήρεμη δύναμη που κατέχετε και διαχέετε. Άλλοτε, κατευθύνετε τα πράγματα με εύλαλη σιωπή και άλλοτε, με σοφή παραίνεση. Πιστεύω ακράδαντα ότι η μεγάλη εκκλησιαστική εμπειρία που διαθέτετε θυμίζει τη στόφα της διοικήσεως παλαιών ικανών Αρχιερέων και Προκαθημένων, που επιτυγχάνουν το επιδιωκόμενο και εκείνο είναι που, τελικά, ομιλεί για την επιτυχία τους. Η μαθητεία κοντά Σας αντιστοιχεί σε μία σπουδή πολλών Πανεπιστημίων ταυτόχρονα. Ευχαριστώ τον Θεό, που επέτρεψε τους τελευταίους χρόνους να λάβω πολλές νουθεσίες Σας, από τις συχνές μας συναντήσεις για την δεκάχρονη προετοιμασία του εορτασμού της Εθνικής μας Παλιγγενεσίας. Είσαστε ο εγγυητής της ενότητας της Εκκλησίας της Ελλάδος και με θαυμαστή, Γεροντική σοφία διαχειρίζεστε τις εύθραυστες κοινωνικές ισορροπίες διασφαλίζοντας, με την αρετή της πραότητας, την ενότητα του ελληνικού λαού. Επιπλέον, το απαράμιλλο φιλανθρωπικό Σας έργο σε όλη την Επικράτεια, Σας καταξιώνει στις συνειδήσεις όλων μας, ως φιλόστοργο και συμπονετικό πατέρα, που προσφέρει την αγάπη του Χριστού, προς όλους. Μακαριώτατε, είσαστε ο ευεργέτης μου! **Από σήμερα είσαστε και ο Γέροντάς μου. Σας ευγνωμονώ για την εμπιστοσύνη και την αρωγή Σας και Σας υπόσχομαι δημόσια, την διά βίου υπακοή μου**».

Στη συνέχεια μίλησε για το «πανίερο και μαρτυρικό Φανάρι», καταθέτοντας τον εγνωσμένο σεβασμό του στον Παναγιώτατο Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο. Υποσχέθηκε δε ότι θα εργασθεί επιμελώς για την αγαστή συνεργασία με την μητέρα Εκκλησία.

Έπειτα, αναφέρθηκε στην προσφυγική, όπως την χαρακτήρισε, Ιερά Μητρόπολη Πολυανής και Κιλκισίου, όπου τοποθετήθηκε, λέγοντας ότι γνωρίζει πολύ καλά τι σημαίνει προσφυγιά. «Ευλογώ τους ανθρώπους και ανοίγω την αγκαλιά μου σε όλους! Είναι τίμιος και φιλάγιος, ευσεβής και φιλόπατρις λαός ο λαός της Μητροπόλεώς μου. Είναι λαμπαδηδρόμος της ζώσης παραδόσεως. Γνωρίζω πολύ καλά τι σημαίνει να ξεριζώνεσαι από τον τόπο σου και μόνο με την πίστη σου, τα εικονίσματά σου και την αγάπη σου στην οικογένεια να ξαναρχίζεις τη ζωή σου

από το μηδέν. Οι παππούδες μου εκδιώχθηκαν από τη Μαγνησία, τη Σμύρνη, την Ίμβρο, δηλαδή την Αγιοτόκο Μικρά Ασία, και παρά τα προβλήματα, δοξολογώντας τον Θεό έκαμαν προκοπή. Έτσι, πορεύεται και το σύνολο των ανθρώπων αυτής της Μητροπόλεως. Ανυπομονώ να βρεθώ ανάμεσά τους, να τους γνωρίσω όλους κατ' όνομα στην πόλη μας, στις κωμοπόλεις και στα χωριά μας και να συνεργαστούμε σε έργα ευημερίας του τόπου μας και της σωτηρίας της ψυχής μας».

Έπειτα, ζήτησε τις ευχές όλων των Μητροπολιτών της Εκκλησίας της Ελλάδος και όλων των συμπροσευχομένων.

Τέλος, ζήτησε συγγνώμη για τις ανθρώπινες παραλείψεις και τα σφάλματά του, ενώ εξέφρασε την διάθεσή του να γίνει καλός ποιμένας. «Ποιμήν είναι αυτός που μπορεί να αναζητήσει και να θεραπεύσει τα απολωλότα πρόβατα με την ακακία του, τον ζήλο και την προσευχή», είπε, υποσχόμενος ότι αυτό θα προσπαθήσει να κάνει.

Στη σύντομη αντιφώνηση του ο Αρχιεπίσκοπος κ.κ. Ιερώνυμος τόνισε ότι ο εψηφισμένος Μητροπολίτης Πολυανής και Κιλκισίου είναι άξιος πολλών επαίνων τόσο για το έργο του στον Ιερό Ναό Μεταμορφώσεως της Πλάκας, όπου διακονούσε επί πολλά έτη, όσο και για το έργο του στις Συνοδικές Επιτροπές με προσανατολισμό τον πολιτισμό.

Ο Αρχιεπίσκοπος μίλησε για την γνωριμία του με τον Σεβασμιώτατο τόσο από την διακονία του στον ι. ν. Μεταμορφώσεως όσο και στις Συνοδικές Επιτροπές. Μίλησε, ακόμη για την συμβολή του στα δέκα Διεθνή Συνέδρια για την Επανάσταση του 1821, αλλά και στις εκδηλώσεις της Εκκλησίας

για την επέτειο των διακοσίων ετών από την έναρξη της Επανάστασης. Έκανε λόγο για τον πολιτισμό της χώρας και τόνισε, μεταξύ άλλων, ότι «ο Ορθόδοξος πολιτισμός ταυτίζεται με τον Ορθόδοξο τρόπο ζωής, ο οποίος είναι ο συγκεκριμένος τρόπος που σχετίζεται ο άνθρωπος με τον Θεό, τον συνάνθρωπο και το περιβάλλον. Ένας τρόπος ζωής που τον χαρακτηρίζει η ευχαριστία και ο σεβασμός του ανθρώπου προς ότι ο Θεός έχει δημιουργήσει». Σε άλλο σημείο υπογράμμισε: Η Εκκλησία πρέπει να κεντρίζει και να εμπνέει ανθρώπινο πνεύμα. Ιδιαίτερα σήμερα τίθεται εν αμφιβόλω το τι είναι άνθρωπος, η μοναδικότητα του ανθρωπίνου προσώπου μέσα από τις θεωρίες της τεχνητής νοημοσύνης του μετανθρωπισμού. Σε μία τέτοια εποχή ο ρόλος ενός Ορθόδοξου Επισκόπου καθίσταται καίριος. Όλοι έχουμε την ευθύνη για τη διάσωση και προβολή του ορθοδόξου τρόπου ζωής. Πρέπει να αντιληφθούμε ότι ο Ορθόδοξος τρόπος ζωής των ανθρώπων είναι αυτός που γέννησε τα αριστουργήματα που όλοι σήμερα θαυμάζουν και θα γεννήσει και στο μέλλον. Άρα καλείσαι και εσύ σήμερα με όλη αυτήν την ευαισθησία και την ποιότητα που αποκόμισες μέσα από την ιερατική σου διακονία να προωθήσεις αυτόν τον Ορθόδοξο Ελληνικό Πολιτισμό, τον Ορθόδοξο τρόπο ζωής στην σπουδαία και ιστορική περιοχή της Ιεράς Μητροπόλεως Πολυανής και Κιλκισίου».

Παρόντες στον Μητροπολιτικό Ναό οι Υφυπουργοί Γιώργος Γεωργαντάς, Ψηφιακής Διακυβέρνησης, Άγγελος Συρίγος Παιδείας και Γιώργος Αμυράς, Περιβάλλοντος και Ενέργειας. Επίσης, παρίστανται ο Δήμαρχος Κιλκισίου Κυριακίδης και ο Βουλευτής του ΚΙΝΑΛ Γιώργος Φραγγίδης.

Ολόκληρος ο λόγος του εψηφισμένου και πλέον Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Πολυανής και Κιλκισίου κ. Βαρθολομαίου

Μακαριώτατε Πάτερ και Δέσποτα,
Σεπτή των Ιεραρχών χορεία,

Ευλαβέστατοι συμπρεσβύτεροι και διάκονοι,
Σεβαστοί Πατέρες και αδελφοί
Λαέ του Θεού αγαπημένε,

Γονατισμένος στη σκιά του Εσταυρωμένου Κυρίου μας, προσπίπτοντας στη σωστική γλυκύτητα του προσώπου της Υπεραγίας Θεοτόκου, και αχνοφαίνοντας στη λάμψη της αναμμένης καντήλας της πίστεως, ακούω δακρυρροούσα τη φωνή της ψυχής μου και την ρακένδυτη προσευχή μου να λέει σπαρακτικά: «Κύριε ενώτισαι την δέησίν μου εν τη αληθεία Σου, εισάκουσον μου εν τη δικαιοσύνη σου και μη εισέλθεις εις κρίσιν μετά του δούλου σου, ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πας ζων» (Ψαλμός ΡΜΒ).

Η εμπιστοσύνη της Εκκλησίας, εκπεφρασμένη διά της τιμίας ψήφου της Σεπτής Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, μου αναθέτει τη διαποίμανση της ηρωικής, ακριτικής και ιστορικής Ιεράς Μητροπόλεως Πολυανής και Κιλκισίου· μίας Εκκλησίας που αποτελείται από λαό αξιοπρεπή, γνήσια θρησκευόμενο, ευλαβή, φιλοπρόοδο και υπερήφανο.

Η ζωή είναι πραγματικά ένα απέραντο μυστήριο! Και ο χοϊκός πατήρ Βαρθολομαίος, η ελαχιστότητά μου, προχωρώ με δέος, ζητώντας το έλεος του Θεού, για να ζήσω αυτό το μυστήριο.
Εντός ολίγου θα λάβω το χρίσμα της Αρχιερωσύνης, καθιστάμενος φύλακας της Γραφικής και Αποστολικής παραδόσεως, άρρηκτα συνδεδεμένος με την Ιερά Μητρόπολή μου.

Στέκομαι σήμερα εν μέσω Εκκλησίας, υπακούωντας στο κέλευσμα του Ιερού Ψαλμωδού «ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε» (Ψαλμ. 21.23)

Ατενίζω το ένδοξο παρελθόν, ποτισμένο με το αίμα αναρίθμητων μαρτύρων που ρέει από τον Σταυρό του Κυρίου ζωογονώντας την ανθρώπινη ιστορία.

Θυμάμαι την ώσμωση του ανθρωπίνου πνεύματος με το θείο, καρπού της μυστικής ένωσης της ελληνικής φιλοσοφικής με την ιουδαϊκή προφητική παράδοση.

Βλέπω σαν άλλοτε μπροστά μου το μπόλιασμα του λόγου τη αληθείας με το μεγαλείο των Ρωμαίων αυτοκρατόρων.

Θρηνώ την πτώση. Πανηγυρίζω την ανάσταση που προσφέρουν θυσιαστικά χιλιάδες νεομαρτύρων και εθνοιερομαρτύρων.

Οραματίζομαι μια Εκκλησία ακμαία, ανοικτή σε όλους, ρωμαλαία και πρόθυμη για διάλογο, που μαθαίνει από τον άλλο, που αγκαλιάζει το διαφορετικό, που δεν

φοβάται να πεθάνει, γιατί ξέρει ότι θα ξαναγεννηθεί ακόμα πιο ισχυρή μέσα στην ειρήνη και στο φως του Θεού.

Οραματίζομαι μια Εκκλησία που δίνει φως στην ύπαρξη, ακόμα κι όταν η ανθρωπιά πάει να αντικατασταθεί από τη δύναμη της μηχανής και την έπαρση που ο υλισμός επιφέρει. Ονειρεύομαι μια Εκκλησία που διαρκώς εξελίσσεται, καθώς ό,τι μένει στατικό δεν μετέχει της ζωής.

Βλέπω μια Εκκλησία που φέρνει μέσα της τον κόσμο, τον φυσικό, το μεγάλο σπίτι της θείας οικονομίας, καθώς ο άνθρωπος αν χωριστεί από την αγκαλιά της φύσης σέρνεται χωρίς οδηγό μέσα σ’ ένα χαώδες σύμπαν.

Η Εκκλησία είναι μια απέραντη ταπεινή επαρχία. Η Εκκλησία είναι η κάθε ταπεινή επαρχία. Όπως το κάθε ποτήριο υποστασιάζει τον όλο Χριστό, η κάθε τοπική εκκλησία υποστασιάζει την όλη Εκκλησία.

Μακαριώτατε,
Προσπαθώντας στην προσευχή μου να αντικρίσω την ροή των συναισθημάτων πέντε δεκαετιών βιωτής, με την ένταση και την κλίση που ο Χριστός προσφέρει στο απροσδόκητο και αιφνιδιαστικό, κάνω μία αναδρομή στην πορεία μου, εξομολογούμενος εν μέσω Εκκλησίας, και ενθυμούμενος ανθρώπους και καταστάσεις, που ακούμπησαν την ψυχή μου, σμιλεύοντάς την!

Γεννήθηκα στην Αγιοτόκο Θεσσαλονίκη από δύο ευγενικούς και φιλότιμους ανθρώπους, τον Γεώργιο και την Ελένη. Μεγαλώνοντας, έμαθα πέρα από την τιμή προς τους γονείς, να τους αγαπώ και να τους εκτιμώ, ως προσωπικότητες.

Τους ένωσε ο έρωτας, η ορφάνια και ο χωρισμός που έζησαν από μικρή ηλικία. Με αγάπη, με υπομονή και με στοργή συμπληρώνει ο ένας τον άλλο επί εξήντα χρόνια.

Ο πατέρας μου, με απέραντη αγάπη και δοτικότητα για το μοναχοπαίδι του, απόστρατος αξιωματικός του ελληνικού στρατού, όπως και πολλά μέλη της οικογενείας μου, είναι για μένα το πρώτο ευλογημένο πρότυπο αφοσιωμένου και πειθαρχημένου διοικητού, μιας και, ακόμη μετά από δεκαετίες αποστρατίας, πολιτικό προσωπικό και στρατιώτες του, τον θυμούνται και με ευγνωμοσύνη επικοινωνούν μαζί του.

Η μητέρα μου, υπόδειγμα για μένα θυσιαστικής αγάπης, πράος και δυναμικός χαρακτήρας ταυτόχρονα, έστεκε ως καλός άγγελος στην παιδική και μαθητική μου ηλικία και παραμένει με την ακατάπαυστη μέριμνά της αδιάκοπος υποστηρικτής στη διακονία μου, αφοσιωμένη στο μοναχοπαίδι της, με αυταπάρνηση, τρυφερότητα και γενναιοδωρία.

Ευχαριστώ και τους δύο για μυριάδες λόγους. Κυρίως, όμως, διότι, συχνά, πρόταξαν τη δική μου ζωή έναντι της δικής τους, στεκόμενοι αρωγοί στην διόλου αβασάνιστη απόφασή μου να ιερωθώ.

Ως παιδί, μεγάλωσα με αγάπη σε δύο αστικά κέντρα της πατρίδας μας. Στη γενέτειρα μου, Θεσσαλονίκη, στην αιματοβαμμένη ελληνική γη της Μακεδονίας μας και στην Αθήνα.

Οι γιαγιάδες μου και ο παππούς μου πάντοτε με φρόντιζαν με στοργή. Μνήσθητι Κύριε υπέρ αναπαύσεως Δημητρίου, Δημητρίου, Σταυρούλας και Άννης.

Από μικρής ηλικίας, ήρθα αντιμέτωπος με τις πανανθρώπινες υπαρξιακές αναζητήσεις, τις οποίες εξερεύνησα μεν σε φιλοσοφικές πραγματείες και αλλότριες δοξασίες, απάντησα δε μελετώντας τον λόγο του Ευαγγελίου, ο οποίος θεοπρεπώς λέει: «Εγώ ειμί η Ανάστασις και η ζωή» (Ιωαν ΙΑ’, 25-26).

Στο πανανθρώπινο ερώτημα, που αρθρώνει ο Πιλάτος: «Τι εστίν αλήθεια;» (Ιωαν ΙΗ’, 38), ο Κύριός μας έχει απαντήσει λέγοντας: «Εγώ ειμί η οδός και η αλήθεια και η ζωή.» (Ιωαν ΙΔ’, 6). Ο μοναδικός στην ιστορία του κόσμου που μιλά με αυτόν τον τρόπο, με προσκάλεσε με αυτούς τους λόγους στην πνευματική ζωή, στην περιπέτεια της γνωριμίας με τη φωνή της συνειδήσεώς μου και στην αναζήτηση της βουλήσεώς Του.

Στο Θεανθρώπινο πρόσωπο του Ιησού Χριστού ζήτησα, ζητώ και βρίσκω το πλήρωμα της ζωής. Ανταποκρινόμενος στο θεϊκό Του κάλεσμα, εναποτίθεται σήμερα στους ασθενικούς μου ώμους ένας νέος Σταυρός θυσίας, τιμής και αγάπης.

Γι’ αυτό παραμένει εσαεί σαγηνευτικός στη συνείδησή μου ο λόγος του Κυρίου μας, συχνά ως έλεγχος μα πάντοτε ως πολύτιμο πνευματικό κόσμημα: «ως γαρ αν θέλη την ψυχήν αυτού σώσαι, απολέση αυτήν· ως δαν απολέση την εαυτού ψυχήν, ένεκεν εμού και του Ευαγγελίου, ούτος σώσει αυτήν» (Μαρκ Η’-35).
Αυτοί οι λόγοι προσέλκυσαν την παράδοση της ψυχής μου στον Σωτήρα Χριστό, άνευ όρων!
Μακάρι να ζω εσαεί στο φως Του!

Ο Θεός προστρέχει στους σταυρωμένους, στους αμαρτωλούς, στους πλανεμένους, στους πονεμένους, στους διψασμένους, στους εμπερίστατους, στους ενδεείς. Αυτοί, στη συνάντησή τους μαζί Του, δίνουν ένα χαστούκι στην τελειότητα «του φαίνεσθαι», όπως χαρακτηριστικά αναφέρετε εσείς, Μακαριώτατε Δέσποτα, και δείχνουν την ομορφιά της Αγιότητας «του είναι».

Ποθώντας πνευματικές αναβάσεις και γνησιότητα εαυτού, έζησα όλα τα καλοκαίρια των γυμνασιακών και λυκειακών μου χρόνων στο Περιβόλι της Παναγιάς, επισκεπτόμενος αρχικώς τις Ιερές Μονές και διαμένοντας εν τέλει στην Σκήτη της Μικράς Αγίας Άννης. Πλησίον του Αγίου Γέροντος π. Γερασίμου του Υμνογράφου της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας και του π. Διονυσίου, διδάχθηκα πολλά θαυμαστά που υπερβαίνουν τους νόμους της λογικής. Μακαρία να είναι η μνήμη τους και ας ευλογούν αυτήν την ώρα της ζωής μου.

Με ακόρεστη την νεανική αναζήτηση, επισκεπτόμενος την Ιερά Μονή Σινά και την Αγία Γη, οδηγήθηκα προσκυνητής στο Ιερό Νησί της Αποκαλύψεως, στην Πάτμο. Εκεί, ήμουν κατάλληλα προετοιμασμένος, ώστε να δω τον Κήπο της Εδέμ και να ζήσω τον πλατυσμό της καρδιάς μου μέσα από την καθηλωτική παρουσία του Υιού της βροντής. Οι ανίσχυρες αναρριχήσεις της φτωχικής προσευχής μου βρήκαν ικανό και πεπειραμένο εκπαιδευτή στο πρόσωπο του πολυκλαύστου και πολυσεβάστου Γέροντός μου, του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Τράλλεων κυρού Ισιδώρου. Το χρονικό διάστημα που εγκαταβίωσα εκεί, τους κρατώ πολύτιμο φυλακτό της καθημερινότητάς μου, μαζί με την θαυματουργική παρουσία του Ιερού Σκηνώματος του Οσίου Χριστοδούλου του Λατρηνού. Ευχαριστώ τον Άγιο Καθηγούμενο, Αρχιμανδρίτη Κύριλλο και τις μοναστικές αδελφότητες Πάτμου για τις ευχές τους.

Από το έτος 1995 τοποθετήθηκα εφημέριος του αιωνόβιου Ιερού Ναού της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, της Παναγίας της Νέας Κυράς, στην Πλάκα των Αθηνών.

Τα μέλη της ενορίας υπήρξαν η οικογένειά μου. Από σήμερα η οικογένειά μου μεγαλώνει κατά πολύ, καθώς τα πρώτα μου πνευματικά παιδιά, έχοντας, όσο ζω την θέση τους στην καρδιά μου, θα βρίσκουν ως πνευματικούς αδελφούς όλα τα νέα μου πνευματικά τέκνα της Ιεράς Μητροπόλεώς μας.

Στα πρόσωπα των δύο πνευματικών παιδιών μου κληρικών, που υπεραγαπώ και ευλογώ από τα βάθη της καρδιάς μου, των Αρχιμανδριτών π. Ισιδώρου Μπαϊρακτάρη και π. Ισιδώρου Κάτσου, ευχαριστώ τα εκατοντάδες πρόσωπα που με κάλεσαν στην ιερουργία της ψυχής τους.

Μακαριώτατε,
Από το έτος 2008 και επί δεκατέσσερα χρόνια ανακαινίζεται ο Ναός της Μεταμορφώσεως στην Πλάκα. Μόνο ως μακροσκελή ιλαροτραγωδία με ατελείωτα επεισόδια μπορώ να περιγράψω αυτή την επώδυνη εμπειρία, η οποία ελπίζω να ολοκληρωθεί σύντομα. Στις στιγμές που αποκαρδιωνόμουν, είχα Εσάς ως ηθικό στήριγμα, με την μεγάλη εμπειρία Σας και σ’ αυτά τα θέματα των ανακαινίσεων και των αναστηλώσεων.

Από του έτους 2000, κλήθηκα από τον Μακαριστό προκάτοχό Σας κυρό Χριστόδουλο εις την υπηρεσία της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος και υπηρέτησα έως σήμερα υπό την καθοδήγησή Σας σε θέσεις σημαντικής ευθύνης. Ευλογημένες αυτές οι διακονίες!

Ευχαριστώ από τα βάθη της ψυχής μου τους Προέδρους και τα σεβαστά μέλη των Επιτροπών, στις οποίες διηκόνησα ως Γραμματέας. Μαθήτευσα κοντά τους! Ευχαριστώ τον Άγιο Δημητριάδος, Πρόεδρο της Ειδικής Συνοδικής Επιτροπής Πολιτιστικής Ταυτότητος, διότι κατά την διάρκεια των χρόνων της συνεργασίας μας, υπήρξε υποστηρικτικός στην διακονία μου επί των αστείρευτων εμπνεύσεών του.

Ευχαριστώ, επίσης, τον ρέκτη και πολύπειρο Αιδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρεσβύτερο, π. Θωμά Συνοδινό, Πρόεδρο της Ειδικής Συνοδικής Επιτροπής Ακαδημίας Εκκλησιαστικών Τεχνών, διότι μου μετέδωσε κι εκείνος πολλά στα χρόνια της κοινής μας πορείας! Ευχαριστώ, τέλος, όλους τους αδελφούς, τους κληρικούς και τους λαϊκούς υπαλλήλους της Ιεράς Συνόδου για την αγαστή συνεργασία μας και κυρίως όλους τους Αρχιγραμματείς, υπό την αγάπη των οποίων εργάστηκα επί μία εικοσαετία και πλέον.

Στο ταξίδι της έως τώρα ζωής μου, ευχαριστώ όλους τους διδασκάλους μου, τους καθηγητές μου στη μέση εκπαίδευση και στην Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου των Αθηνών. Αρκετοί Ελλογιμώτατοι κυρίες και κύριοι Καθηγητές βρίσκονται εδώ συμπροσευχόμενοι και τους ευχαριστώ. Μνήσθητι Κύριε και υπέρ του δούλου Σου Στυλιανού.

Επίσης, ιδιαίτερα ευχαριστώ όλο το πλήρωμα του εκκλησιάσματος, όλους,

κληρικούς και λαϊκούς, οι οποίοι ταξίδεψαν από διάφορα μέρη και κυρίως από τον τόπο μας, το όμορφο Κιλκίς, για να συμπροσευχηθούν εδώ.

Ευχαριστώ, ακόμα, για την σημερινή παρουσία τους και την συμπροσευχή τους, την Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, κ. Λίνα Μενδώνη, τον Υφυπουργό Ψηφιακής Διακυβέρνησης κ. Γεώργιο Γεωργαντά, βλαστό του νομού μας, τον Υφυπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Άγγελο Συρίγο, τον Υφυπουργό Περιβάλλοντος και Ενέργειας κ. Γεώργιο Αμυρά, τον Βουλευτή Κιλκίς κ. Γεώργιο Φραγκίδη, τον Γενικό Γραμματέα Θρησκευμάτων του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Γεώργιο Καλαντζή, τον Αντιπεριφερειάρχη Κιλκίς κ. Ανδρέα Βεργίδη, τον Δήμαρχο Κιλκίς κ. Δημήτριο Κυριακίδη. Ευχαριστώ, τέλος, για τις ευχές της, την εγκυμονούσα Βουλευτή Κιλκίς κ. Ειρήνη Αγαθοπούλου.

Μακαριώτατε,

Η πορεία της ζωής μου έχει μία ξεχωριστή ευλογία: Τους φίλους μου! Αυτή την ώρα, προσεύχονται μαζί μου στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό των Αθηνών, αλλά και σε άλλους τόπους, όπου βρίσκονται. Η αναφορά τεσσάρων καρδιακών φίλων μου αντιπροσωπεύει και τους φίλους από την παιδική μου ηλικία, ένας εκ των οποίων βρίσκεται ήδη στην θριαμβεύουσα Εκκλησία, καθώς και άλλων προσώπων που παραμένουν ο καθένας στο διάβα της ζωής μου ως μία ψυχή που κατοικεί σε δύο σώματα, κατά τον Αριστοτελικό λόγο.
Μνημονεύω: πρώτον, τον Πρωτοσύγκελο της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, τον Αρχιμανδρίτη π. Βαρνάβα Θεοχάρη και τον αυτάδελφό του Δημοσθένη Θεοχάρη. Ο Άγιος Πρωτοσύγκελος, καλλικέλαδος, φιλομαθής και επιμελής σε όλους τους τομείς της ιερατικής του εξελίξεως, είναι άνθρωπος νουνεχής, του καθήκοντος, του μέτρου και της συνέπειας.

Ο δε Δημοσθένης, πάντοτε υπήρξε οξυδερκής και βαθύνους, με θεολογικές μελέτες, με επιστημονικές αναζητήσεις και με εξαιρετικές μεταπτυχιακές σπουδές.

Δεύτερον, τον Πρωτοσύγκελο της Ιεράς Μητροπόλεως Δημητριάδος και Αλμυρού, τον Αρχιμανδρίτη π. Δαμασκηνό Κιαμέτη. Υπήρξε πάντοτε άνθρωπος της μέριμνας, φιλαλήθης, τίμιος και αδέκαστος συνομιλητής. Εξελίχθηκε σε φιλόστοργο κληρικό, δεινό ιεροκήρυκα και υπεύθυνο εργάτη της εκκλησιαστικής διοικήσεως.

Και τέλος τον Πρωτοσύγκελλο της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης, Αρχιμανδρίτη π. Ιάκωβο Αθανασίου. Πάντοτε είχε και διατηρεί θεολογικούς και κοινωνιολογικούς στοχασμούς, με χαρακτηριστικές στατιστικές αρχειοθετήσεις, ιεροκηρυκτική ικανότητα, και εξισορροπητικές διοικητικές δεξιότητες.
Προτάσσοντας την ισχύ της φιλίας μας, συνειδητοποιήσαμε και οι δύο, με

προσευχή και υπακοή στην βούληση του Θεού ότι: «άλλαι μεν βουλαί ανθρώπων, άλλα δε Θεός κελεύει». Οι φίλοι μου, είναι ένα ξεχωριστό απάγκειο που ο Θεός επιτρέπει στη ζωή μου. Τους ευχαριστώ, τους θαυμάζω όλους και τους αγαπώ!

Ομοίως ευχαριστώ και τους δύο καλούς, πνευματικούς μου αδερφούς: τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κ. Πλάτωνα και τον Αρχιμανδρίτη π. Αλέξιο Μπουρλή, Γραμματέα της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος,. Μας ενώνει η αγάπη του Γέροντός μας, κυρού Ισιδώρου, και θα παραμείνω διά βίου ο Βενιαμίν της πνευματικής μας οικογένειας, ως αρωγός και βοηθός σε ό,τι ζητήσουν και χρειαστούν.

Ευχαριστώ εκ βάθους καρδίας τους πνευματικούς που έως τώρα διακόνησαν στην ψυχή μου: τον πρώτο πνευματικό μου πατέρα, τον Μητροπολίτη Βεροίας Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονα, ο οποίος υπέδειξε με το παράδειγμά του ποιά πρέπει να είναι η επιλογή μας, ανάμεσα, στην σαρκική και στην πνευματική μας οικογένεια. Επίσης, από μικρή ηλικία, κοντά του, έμαθα τι σημαίνει παράδειγμα προς αποφυγή και παράδειγμα προς μίμηση. Τον ευγνωμονώ.

Έπειτα, ευχαριστώ και δέομαι υπέρ αναπαύσεως του δευτέρου πνευματικού μου πατέρα, του Αρχιμανδρίτου π. Διονυσίου Μικραγιαννανίτου. Δίπλα στους πυρακτωμένους από την προσευχή και τον ήλιο βράχους της ερήμου του Αγίου Όρους, δίδαξε σε έναν ζηλωτή νεαρό ότι, μπορούμε να θαυμάζουμε και να χαιρόμαστε τις ομορφιές που μας χαρίζει ο Θεός και ενίσχυσε την αγάπη μου στο «κάλλος που θα σώσει τον κόσμο», δείχνοντάς μου τρόπους για την αληθινή και ένθεη παθοκτονία.
Τέλος, αναφερόμενος στον Γέροντά μου, τον τρίτο μου πνευματικό πατέρα, αναμφίβολα το «ευχαριστώ» είναι ελάχιστο. Εάν βρεθεί κάτι ευγενικό και αξιοσημείωτο στην ζωή μου, είναι αποκλειστικά δικό του, κατά τον Παύλειο λόγο: «εάν γαρ μυρίους παιδαγωγούς έχητε εν Χριστώ, αλλ’ ου πολλούς πατέρας · εν γαρ Χριστώ Ιησού διά του ευαγγελίου εγώ υμάς εγέννησα» (Α’ Κορ. 4,15).
Ο ωραιόμορφος και ωραιόψυχος Επίσκοπος Τράλλεων κυρός Ισίδωρος, ο παντελεήμων, ο οραματιστής που υλοποίησε τους ποιμαντικούς του στόχους, με τη βιβλική του παρουσία και την αρχοντική του συμπεριφορά, ο περισπούδαστος Γέροντάς μου, εμπνεόταν έως της τελευτής του από τις ευαγγελικές παραινέσεις της τελείας αγάπης, της τελείας συγχωρητικότητας και του ακατακρίτου.
Δίπλα του έζησα το μυστήριο της ίασης! Το ακλόνητο ήθος αυτής της μοναδικής και ανεπανάληπτης αρχιερατικής φυσιογνωμίας, με το σπάνιο εκκλησιαστικό φρόνημα, με γαλούχησε στις δυσεύρετες αρετές της ψυχικής ισορροπίας και της απόλυτης πίστεως στη βούληση του Θεού.
Η εκ βαθέων πηγαία συγχωρητικότητά του, κυρίως έναντι των αχαρίστων και

ευεργετηθέντων υπ’ αυτού, αποτελεί για την ελαχιστότητά μου το ύψιστο παράδειγμα μιας ολοκληρωμένης και χαριτωμένης εν Αγίω Πνεύματι προσωπικότητας. Τα αρχιερατικά άμφιά του, είναι για μένα σήμερα, η πρώτη στοργική αγκαλιά που θα δεχτώ σε λίγο ως Αρχιερέας, ενώ τα συνοδεύει η δική του ευλογία και η Χάρις των Ουρανών, όπου αναπαύεται.

Μνήσθητι Κύριε και υπέρ αναπαύσεως όλων των ευεργετών μου, έτι δε και των δούλων Σου Δημητρίου, Βασιλικής, Κιάρας και Φωτεινής- Κλαίρης.

Αξιοσημείωτη για την πορεία μου υπήρξε η συμβολή δύο εκλεκτών, επιφανών εκκλησιαστικών ανδρών, τους οποίους και ευγνωμονώ.

Ο πρώτος είναι ο Μακαριστός Μητροπολίτης Ελασσώνος κυρός Βασίλειος. Ήμουν μαθητής Γυμνασίου και ήταν Ηγούμενος και κληρικός της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης. Υπήρξαμε καλοί και συνεπείς φίλοι επί σαράντα χρόνια, στη διάρκεια των οποίων μου έδωσε ποικίλα παραδείγματα για τον τρόπο του «σκέπτεσθαι και πράττειν».

Δεύτερη σημαντική συμβολή στη ζωή μου, υπήρξε η παρουσία σ’ αυτήν, του νυν Γενικού Αρχιερατικού Επιτρόπου της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, του διαπρεπούς Πανεπιστημιακού Καθηγητού, Αιδεσιμολογιωτάτου Πρωτοπρεσβυτέρου π. Αδαμαντίου Αυγουστίδη· ενός σπανίου επιστήμονος και βαθυστόχαστου εκκλησιαστικού ανδρός, με πρότυπες ιατρικές και ποιμαντικές εφαρμογές. Στις 14 Οκτωβρίου του έτους 2010, ο πατήρ Αδαμάντιος με κάλεσε στο γραφείο του, στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών, και έκτοτε με στήριζε και με συμβούλευε αδιάκοπα, ως γέροντας σταλμένος από τον Γέροντά μου. Ακόμη και τις περιόδους με την έντονη δοκιμασία της υγείας του, έβρισκε αλλά και βρίσκει χρόνο και τρόπο να είναι υποστηρικτικός στην ελαχιστότητά μου. Του φιλώ το χέρι με σεβασμό και ευγνωμοσύνη και παρακαλώ να με θεωρούν μαζί με την καλή του Πρεσβυτέρα Ζαφειρία ένα μέλος της οικογενείας τους.

Μακαριώτατε Πάτερ και Δέσποτα,
Στην τριαντάχρονη ιερατική μου αποστολή είχα την ευλογία να διακονήσω τρεις Αρχιεπισκόπους: τον σοφό και πεπειραμένο εκκλησιαστικό ηγέτη, τον αυθεντικό πατριώτη κυρό Σεραφείμ. Στη συνέχεια, τον χαρισματικό και οραματιστή κυρό Χριστόδουλο και τέλος Εσάς. Ζώντας διακριτικά τους τρόπους της πηδαλιουχίας Σας, διδάσκομαι και θαυμάζω την ήρεμη δύναμη που κατέχετε και διαχέετε. Άλλοτε, κατευθύνετε τα πράγματα με εύλαλη σιωπή και άλλοτε, με σοφή παραίνεση.

Πιστεύω ακράδαντα ότι η μεγάλη εκκλησιαστική εμπειρία που διαθέτετε θυμίζει

τη στόφα της διοικήσεως παλαιών ικανών Αρχιερέων και Προκαθημένων, που επιτυγχάνουν το επιδιωκόμενο και εκείνο είναι που, τελικά, ομιλεί για την επιτυχία τους.
Η μαθητεία κοντά Σας αντιστοιχεί σε μία σπουδή πολλών Πανεπιστημίων ταυτόχρονα.
Ευχαριστώ τον Θεό, που επέτρεψε τους τελευταίους χρόνους να λάβω πολλές νουθεσίες Σας, από τις συχνές μας συναντήσεις για την δεκάχρονη προετοιμασία του εορτασμού της Εθνικής μας Παλιγγενεσίας.

Είσαστε ο εγγυητής της ενότητας της Εκκλησίας της Ελλάδος και με θαυμαστή, Γεροντική σοφία διαχειρίζεστε τις εύθραυστες κοινωνικές ισορροπίες διασφαλίζοντας, με την αρετή της πραότητας, την ενότητα του ελληνικού λαού.

Επιπλέον, το απαράμιλλο φιλανθρωπικό Σας έργο σε όλη την Επικράτεια, Σας καταξιώνει στις συνειδήσεις όλων μας, ως φιλόστοργο και συμπονετικό πατέρα, που προσφέρει την αγάπη του Χριστού, προς όλους.

Μακαριώτατε, είσαστε ο ευεργέτης μου!
Από σήμερα είσαστε και ο Γέροντάς μου. Σας ευγνωμονώ για την εμπιστοσύνη και την αρωγή Σας και Σας υπόσχομαι δημόσια, την διά βίου υπακοή μου.
Ομοίως, ασπάζομαι με ευλάβεια, το χέρι ενός εκάστου των Μελών της Σεπτής Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, στο Σώμα της οποίας καλείται η ταπεινότης μου να συμμετάσχει ευπειθώς προς κάθε απόφασή Της και ζητώ τις αρχιερατικές ευχές Τους.

Εξαιρέτως δε, εκζητώ τις ευχές του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γουμενίσσης, Αξιουπόλεως και Πολυκάστρου κ. Δημητρίου και τον ευχαριστώ θερμώς για όσα πράττει ως Τοποτηρητής της Ιεράς Μητροπόλεώς μας.

Η σκέψη μου τρέχει, τώρα, προς το Πανίερο και Μαρτυρικό Φανάρι και υποκλίνομαι έμπροσθεν του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, ασπαζόμενος ευλαβώς την Αγίαν Δεξιάν του, καταθέτοντας τον εγνωσμένο σεβασμό μου σε Αυτόν και στη Μητέρα Αγία Μεγάλη του Χριστού Εκκλησία.

Από σήμερα, ως Μητροπολίτης της ηρωικής Ιεράς Μητροπόλεως Πολυανής και Κιλκισίου, δηλώνω ότι θα εργαστώ επιμελώς για την αγαστή συνεργασία της Μητέρας και της Θυγατέρας Εκκλησίας, επ’ αγαθώ του Φιλοχρίστου λαού μας.

Σε ηλικία 53 ετών αναλαμβάνω την διαποίμανση της Ιεράς Μητροπόλεως Πολυανής και Κιλκισίου.
Ευλογώ πατρικά το ποίμνιό μου και ανοίγω την αγκαλιά μου, αναμένοντας τους πάντες, ώστε εν αγάπη Χριστού, κλήρος και λαός, να ζήσουμε το μήνυμα της

σωτηρίας του σταυροαναστάσιμου και θεανδρικού προσώπου του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Ο λαός της Ιεράς Μητροπόλεώς μας είναι τίμιος και φιλάγιος, ευσεβής και φιλόπατρις. Είναι λαμπαδηδρόμος της ζώσης παραδόσεως. Γνωρίζω πολύ καλά τί σημαίνει να ξεριζώνεσαι από τον τόπο σου και μόνο με την πίστη σου, τα εικονίσματά σου και την αγάπη σου στην οικογένεια να ξαναρχίζεις τη ζωή σου από το μηδέν. Οι παππούδες και οι γιαγιάδες μου εκδιώχθηκαν από τη από τη Μαγνησία, τη Σμύρνη και την Ίμβρο, από την Αγιοτόκο Μικρασία δηλαδή, και από την Τραπεζούντα του ηρωικού Πόντου. Με ιδρώτα και με τιμιότητα, με υπομονή σε τρομακτικές κακουχίες, δοξολογώντας το όνομα του Θεού, έκαναν προκοπή στη ζωή τους, παρά τα πολλά προβλήματα. Έτσι, ακριβώς, γαλουχήθηκε και πορεύεται το σύνολο του λαού της προσφυγικής και ακριτικής Ιεράς Μητροπόλεώς μας.

Ανυπομονώ να βρεθώ ανάμεσά τους, να τους γνωρίσω όλους κατ’ όνομα στην πόλη μας, στις κωμοπόλεις και στα χωριά μας και να συνεργαστούμε σε έργα ευημερίας του τόπου μας και της σωτηρίας της ψυχής μας.

Μακαριώτατε,

Επιθυμώ να κλείσω την εξομολόγησή μου, ζητώντας ταπεινά από την Εκκλησία συγγνώμη για τις ανθρώπινες παραλείψεις και τα σφάλματά μου και παρέχοντας ολόκαρδα την συγχώρεσή μου προς πάντες. Η σκιά του Εσταυρωμένου Ιησού με συντροφεύει παρηγορητικά.

Ο λόγος του μυστικού και ανυπέρβλητου Ιωάννου της Κλίμακος προς τον «Ποιμένα» αντικατοπτρίζει επακριβώς την πορεία και τις υποχρεώσεις μου προς το ποίμνιό μου: «ποιμήν στην κυριολεξία είναι αυτός που μπορεί να αναζητήσει και να θεραπεύσει τα απολωλότα πρόβατα με την ακακία του, τον ζήλο του και την προσευχή του (Β’)… Τον αληθινό ποιμένα θα τον φανερώσει η αγάπη του. Από αγάπη, άλλωστε, ο Ποιμήν εσταυρώθηκε (ΚΔ’)».

Γένοιτο!

Το βιογραφικό του εψηφισμένου Μητροπολίτη Πολυανής και Κιλκισίου κ. Βαρθολομαίου Αντωνίου – Τριανταφυλλίδη

Ο Εψηφισμένος Μητροπολίτης Πολυανής και Κιλκισίου κ. Βαρθολομαίος (κατά κόσμον Δημήτριος) Αντωνίου – Τριανταφυλλίδης του Γεωργίου και της Ελένης γεννήθηκε στην Θεσσαλονίκη το έτος 1969.

Χειροτονήθηκε Διάκονος το έτος 1992 και Πρεσβύτερος το έτος 1994, υπό του

Γέροντός του, Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Τράλλεων κυρού Ισιδώρου.

Υπηρέτησε από του έτους 1995 και έως της εκλογής του στον Ιστορικό Ιερό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, επί της οδού Κυδαθηναίων στην περιοχή της Πλάκας.

Παράλληλα, από του έτους 2001 υπηρέτησε στην Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος ως Διευθυντής του Γραφείου Επικυρώσεων και Γραμματεύς των Ειδικών Συνοδικών Επιτροπών Πολιτιστικής Ταυτότητος και Ακαδημίας Εκκλησιαστικών Τεχνών, καθώς και ως Μέλος της Υποεπιτροπής Καλλιτεχνικών Εκδηλώσεων της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος.
Είναι Απόφοιτος του Εκκλησιαστικού Λυκείου Λαμίας και της Θεολογικής Σχολής Αθηνών.

Στον αιωνόβιο Ιερό Ναό της Μεταμορφώσεως ανέπτυξε πλούσιο πνευματικό, κοινωνικό, πολιτιστικό και εκπαιδευτικό έργο, διοργανώνοντας και εποπτεύοντας: 1. Ενοριακή Εξομολόγηση, 2. Σχολή Γονέων, 3. Φοιτητική Ομάδα Νέων, 4. Κατηχητική Δράση μαθητών Δημοτικού και Γυμνασίου, 5. Κύκλο Μελέτης Αγίας Γραφής, 6. Ποιμαντική Γάμου, 7. Ποιμαντική Βαπτίσεων, 8. Κύκλο ανοικτών Διαλέξεων, 9. Μαθήματα Βυζαντινής και Ευρωπαϊκής Μουσικής, 10. Μαθήματα Παραδοσιακών Ελληνικών Χορών, 11. Ποιμαντική Πενθούντων, 12. Φοιτητική Ομάδα Μελέτης Πατερικών Κειμένων, 13. Λειτουργία Δανειστικής Βιβλιοθήκης, 14. Ομάδα Αιμοδοσίας, 15. Σεμινάρια επιμορφώσεως Δασκάλων και συγκεκριμένα με θέμα την Δυσλεξία και 16. Αθλητικές Ενοριακές Ομάδες Μπάσκετ και Επιτραπέζιας Αντισφαίρισης (Πίνγκ-Πόνγκ).

Από του έτους 2008 μερίμνησε για την ανακαίνιση του ως άνω Ιστορικού Ιερού Ναού.

Επί σειρά ετών διακόνησε ως υπεύθυνος Προγραμμάτων για την απεξάρτηση από τα ναρκωτικά και τον αλκοολισμό, παραχωρώντας το Ενοριακό Πνευματικό Κέντρο (το οποίο και ανακαίνισε το έτος 1997) για τις συνάξεις των Ομάδων αυτών.

Κατά την διάρκεια της διακονίας του στην Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος διοργάνωσε Σεμινάρια, Ημερίδες, Συνέδρια (λ.χ. Αρχιτεκτονικής Τέχνης και Ναοδομίας), Διεθνείς Εκθέσεις και από του έτους 2012 ήταν Υπεύθυνος για την διοργάνωση των 10 Διεθνών Επιστημονικών Συνεδρίων, τα οποία ολοκληρώθηκαν τον Νοέμβριο του έτους 2020, με θέμα την Επανάσταση του 1821.
Ακόμη ήταν Επιμελητής των κατ' έτος εκδιδομένων Τόμων των Πρακτικών (δέκα εν συνόλω) των Διεθνών Επιστημονικών Συνεδρίων.

Ως Γραμματεύς της Ειδικής Συνοδικής Επιτροπής Πολιτιστικής Ταυτότητος ήταν υπεύθυνος της Πανελλήνιας Ομάδας Εργασίας Πανεπιστημιακών Διδασκάλων και καθηγητών Πρωτοβάθμιας, Δευτεροβάθμιας και Τριτοβάθμιας Εκπαιδεύσεως για την συγκέντρωση του εκπαιδευτικού υλικού και την έκδοση υπό της Αποστολικής Διακονίας των τριών Βιβλίων της Ιστορίας (1. «Ο Όμηρος ταξιδεύει στην αρχαιότητα και αναζητά την αλήθεια», 2. «Ο Όμηρος ζει στη Βασιλεύουσα και αναζητά την αλήθεια» και 3. «Ο Όμηρος ξεφυλλίζει την Ιστορία και παλεύει για τη λευτεριά»), καθώς και των τριών συμβουλευτικών εγχειριδίων, τα οποία βρίσκονται στην ηλεκτρονική διεύθυνση της Αποστολικής Διακονίας.

Ως Γραμματέας της Ειδικής Συνοδικής Επιτροπής Πολιτιστικής Ταυτότητος ήταν επίσης υπεύθυνος για το Πρόγραμμα των 261 Συνοδικών και Περιφερειακών Εκδηλώσεων της Εκκλησίας της Ελλάδος για τον επίσημο εορτασμό των 200 ετών από την έναρξη της Ελληνικής Επαναστάσεως.

Επίσης συμμετέσχε ως Εκπρόσωπος της Ιεράς Συνόδου στην κοινή Ομάδα Εργασίας Πολιτείας και Εκκλησίας μετά της Γενικής Γραμματείας Θρησκευμάτων του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων για την εκπόνηση Πανελλήνιων Μαθητικών Διαγωνισμών και Εκπαιδευτικών Προγραμμάτων.

Τέλος, έχει εκπροσωπήσει την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος σε εκδηλώσεις στην Ελλάδα και το Εξωτερικό, έχει συμμετάσχει ως Εισηγητής και Σύνεδρος σε Συνέδρια και αρθρογραφεί στον ημερήσιο Τύπο.

Την 8η Οκτωβρίου 2021 εξελέγη υπό του Σεπτού Σώματος της Ιεράς Συνόδου της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος Μητροπολίτης Πολυανής και Κιλκισίου.

Υπενθυμίζεται ότι ο **μακαριστός Μητροπολίτης Πολυανής και Κιλκισίου κυρός Εμμανουήλ εκοιμήθη την 1η Μαρτίου 2021 από ανακοπή καρδιάς στο κέντρο αποκατάστασης στο οποίο διέμενε τις τελευταίες μέρες της ζωής του, ύστερα από πολυήμερη νοσηλεία σε νοσοκομείο της Θεσσαλονίκης.**

Φωτογραφίες: Χρήστος Μπόνης, Eurokinissi

Πηγή: www.orthodoxianewsagency.gr